

31992R2075

L 215/70

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

30.7.1992

**ROZPORZĄDZENIE RADY (EWG) NR 2075/92****z dnia 30 czerwca 1992 r.****w sprawie wspólnej organizacji rynku surowca tytoniowego**

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 42 i 43,

uwzględniając wniosek Komisji <sup>(1)</sup>,uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego <sup>(2)</sup>,uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego <sup>(3)</sup>,

a także mając na uwadze, co następuje:

funkcjonowaniu i rozwojowi wspólnego rynku produktów rolnych musi towarzyszyć ustanowienie wspólnej polityki rolnej, musi ona obejmować w szczególności wspólną organizację rynków, która w zależności od produktów może przybierać różne formy;

wspólna polityka rolna ma na celu osiągnięcie celów zapisanych w art. 39 Traktatu, a w sektorze surowca tytoniowego w szczególności ustabilizowanie rynków i zapewnienie godziwego poziomu życia zainteresowanej ludności rolniczej; cele te można osiągnąć poprzez dostosowanie zasobów do potrzeb, oparte w szczególności na polityce jakościowej;

obecna sytuacja rynku tytoniu, charakteryzująca się niedostosowaniem podaży do popytu, wymaga istotnej zmiany dotychczas rządzącego nim systemu wspólnotowego, przy zapewnieniu kontynuacji uprawy tytoniu przez tradycyjnych producentów; zmiana ta wymaga uproszczenia mechanizmów zarządzania rynkiem, ograniczenia produkcji zgodnie zarówno z potrzebami rynku, jak i wymogami budżetowymi, oraz na wzmożeniu kontroli mającej na celu zagwarantowanie, że mechanizmy zarządzania osiągną w pełni cele wspólnej organizacji rynku;

różne odmiany tytoniu można podzielić na grupy w zależności od podobieństwa technik uprawy, kosztów produkcji oraz z uwzględnieniem nazw używanych w handlu międzynarodowym;

konkurencyjna sytuacja na rynku tytoniu wymaga wsparcia na rzecz tradycyjnych plantatorów tytoniu, wsparcie to należy oprzeć na systemie premii, który umożliwi zbyt tytoniu we Wspólnocie;

skuteczne zarządzanie systemem premii można zagwarantować poprzez kontrakty na uprawę między plantatorem a zakładem dokonującym pierwszego przetworzenia, które zagwarantują jednocześnie stały rynek zbytu plantatorom i regularne zaopatrzenie zakładom przetwórczym; wypłacanie producentowi

kwoty premii przez zakład przetwórczy w chwili dostawy tytoniu objętego kontraktem i odpowiadającego wymogom jakościowym przyczynia się do wspierania plantatorów, a jednocześnie ułatwia zarządzanie systemem premii;

w celu ograniczenia produkcji tytoniu we Wspólnocie i zmniejszenia do produkcji odmian trudno zbywalnych należy określić globalny maksymalny próg gwarancji dla Wspólnoty i dokonywać jej podziału corocznie w ramach poszczególnych progów gwarancji dla każdej grupy odmian;

w celu zapewnienia przestrzegania tych progów gwarancji konieczne jest wprowadzenie na czas ograniczony systemu kontyngentów przetworzonych; do Państw Członkowskich należy dystrybucja, w sposób tymczasowy i w granicach ustalonych progów gwarancji, kontyngentów przetworzonych pomiędzy zainteresowane zakłady, wprowadzone w tym celu przepisy wspólnotowe będą dążyły do zapewnienia sprawiedliwego ich przyznawania, na podstawie ilości przetworzonych w przeszłości, jednak bez brania pod uwagę produktów, odnośnie do których stwierdzono nieprawidłowości; zostaną podjęte konieczne środki, aby w późniejszym terminie umożliwić dystrybucję kontyngentów między producentami na zadowalających warunkach; Państwa Członkowskie dysponujące koniecznymi danymi będą mogły rozdzielić kontyngenty pomiędzy producentów na podstawie wyników osiągniętych w przeszłości;

niezbędne jest, by zakład dokonujący pierwszego przetworzenia nie zawierał kontraktu na uprawę ponad przyznane mu kontyngenty; w wyniku tego trzeba ograniczyć zwroty premii do ilości tytoniu określonych kontyngentem;

należy wprowadzić systemy premii i ograniczeń produkcji początkowo do 1997 r., aby w świetle nabytych doświadczeń wprowadzić poprawki i ewentualnie dostosować na okres późniejszy;

działania ukierunkowujące produkcję mogą pomóc w ustabilizowaniu rynku tytoniu i poprawieniu jakości produkcji; specjalna pomoc umożliwi grupom producentów przyczynianie się do usprawnienia organizacji i ukierunkowania produkcji; program badawczy, finansowany przez potrącenia z premii, pozwoli na ściślejsze powiązanie produkcji tytoniu z wymogami Wspólnoty w zakresie zdrowia publicznego; wreszcie, konieczny jest program konwersji dla producentów tytoniu odmian Mavra, Tsebelia, Forchheimer Havanna Ilc i pochodnych odmian Geudertheimer ze względu na ich znaczenie dla gospodarki niektórych regionów Wspólnoty;

<sup>(1)</sup> Dz.U. C 295 z 14.11.1991, str. 10.

<sup>(2)</sup> Dz.U. C 94 z 13.4.1992.

<sup>(3)</sup> Dz.U. C 98 z 21.4.1992, str. 18.

stworzenie jednolitego rynku wymaga jednolitego systemu wymiany handlowej na granicach zewnętrznych;

odstępuje się od wszelkich ograniczeń ilościowych na zewnętrznych granicach Wspólnoty; jednak aby w sytuacjach wyjątkowych nie pozostawiać rynku wspólnotowego bez środków obrony przed zakłóceniami, które mogą stąd wynikać, należy umożliwić Wspólnocie niezwłoczne podjęcie wszelkich koniecznych działań;

z powodu nieprzewidzianych okoliczności na rynku może okazać się konieczne wprowadzenie wyjątkowych instrumentów wsparcia rynku, o których zadecyduje Komisja;

przyznanie pewnych rodzajów pomocy mogłoby zagrozić stworzeniu jednolitego rynku; w związku z tym należy doprowadzić do stosowania w sektorze tytoniu postanowień Traktatu umożliwiających ocenę pomocy przyznawanej przez Państwa Członkowskie i zakazanie udzielania pomocy niezgodnej z zasadami wspólnego rynku;

należy przewidzieć finansową odpowiedzialność Wspólnoty za wydatki ponoszone przez Państwa Członkowskie w następstwie zobowiązań wynikających z niniejszego rozporządzenia, zgodnie z rozporządzeniem Rady (EWG) nr 729/70 z dnia 21 kwietnia 1970 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej (1);

doświadczenie wykazuje, że bardziej rygorystyczne kontrole w sektorze tytoniu mają kluczowe znaczenie; we właściwych przypadkach można przyznać niektóre uprawnienia kontrolne niezależnej agencji kontroli, tak by sprostać specyficznym wymogom tego rynku;

wspólna organizacja rynku tytoniu musi uwzględniać równolegle i w odpowiedni sposób cele przewidziane w art. 39 i 110 Traktatu;

przejście od systemu wprowadzonego rozporządzeniem Rady (EWG) nr 727/70 z dnia 21 kwietnia 1970 r. dotyczącego ustanowienia wspólnej organizacji rynku surowca tytoniowego (2), do systemu przewidzianego w niniejszym rozporządzeniu musi dokonać się w jak najlepszych warunkach; w tym celu konieczne się mogą okazać instrumenty przejściowe; ponadto nowe rozwiązania nie powinny być wdrożone w pełni do zbiorów 1993 r.,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

#### Artykuł 1

Wspólna organizacja rynków rolnych surowca tytoniowego obejmuje przepisy dotyczące:

— systemu premii,

(1) Dz.U. L 94 z 28.4.1970, str. 13. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 2048/88 (Dz.U. L 185 z 15.7.1998, str. 1).

(2) Dz.U. L 94 z 28.4.1970, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 860/92 (Dz.U. L 91 z 7.4.1992, str. 1).

— instrumentów ukierunkowania i kontroli produkcji,

— systemu wymiany handlowej z państwami trzecimi.

Obejmuje ona surowiec tytoniowy i odpady tytoniowe o numerze CN 2401.

#### Artykuł 2

Odmiany surowca tytoniowego zostają podzielone na następujące grupy:

- a) flue-cured:
  - tytoń suszony w piecach, w których kontrolowany jest obieg powietrza, temperatura i stopień wilgotności;
- b) light air-cured:
  - tytoń suszony powietrzem pod osłoną z uniemożliwieniem fermentacji;
- c) dark air-cured:
  - tytoń suszony powietrzem pod osłoną z umożliwieniem rozwoju naturalnej fermentacji przed wprowadzeniem do obrotu;
- d) sun-cured:
  - tytoń suszony na słońcu;
- e) fire-cured:
  - tytoń suszony ogniowo;
- f) Basma (sun-cured);
- g) Katerini (sun-cured);
- h) Kaba-Koulak klasyczny i odmiany podobne (sun-cured).

Odmiany należące do poszczególnych grup zostały wymienione w Załączniku.

TYTUŁ I

#### System premii

#### Artykuł 3

1. Począwszy od zbiorów 1993 r. do zbiorów 1997 r. wprowadza się system premii, których wysokość jest jednolita w odniesieniu do odmian tytoniu objętych poszczególnymi grupami.

2. Tym niemniej przyznaje się dodatkową kwotę do tytoniu flue-cured, light air-cured i dark air-cured, uprawianego w Belgii, w Niemczech i we Francji. Kwota ta wynosi 50 % różnicy pomiędzy premią przyznaną na tytoń zgodnie z ust. 1 a premią stosowaną w odniesieniu do zbiorów 1992 r.

3. Premia ta ma na celu zwiększenie dochodu producenta w ramach produkcji odpowiadającej potrzebom rynku oraz w celu zbytu tytoniu wyprodukowanego we Wspólnocie.

#### Artykuł 4

1. Rada, zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 43 ust. 2 Traktatu, ustala na każde zbiory wysokość premii i kwoty dodatkowe, uwzględniając szczególnie dotychczasowe i przewidywane możliwości zbytu poszczególnych rodzajów tytoniu w normalnych warunkach konkurencji na rynku Wspólnoty i na rynku światowym.

2. Wysokość premii jest ustalana:

- a) na kilogram liści tytoniu, które nie zostały poddane procesom pierwszego przetwarzania i uzdatniania;
- b) dla każdej grupy surowca tytoniowego.

#### Artykuł 5

Przyznawanie premii podlega w szczególności następującym warunkom:

- a) tytoń musi pochodzić z obszaru produkcji określonego dla poszczególnych odmian;
- b) spełnione muszą być wymogi jakościowe;
- c) liście tytoniu muszą być dostarczone przez producenta do zakładu pierwszego przetwórcy zgodnie z umową na uprawę.

#### Artykuł 6

1. Umowa na uprawę zawiera przynajmniej:

- zobowiązanie pierwszego przetwórcy do zapłaty producentowi, jako dodatku do ceny zakupu, kwoty równej premii w okresie dostawy za zakontraktowaną i efektywnie dostarczoną ilość;
- zobowiązanie producenta do dostarczenia do zakładu pierwszego przetwórcy surowca tytoniowego odpowiadającego wymogom jakościowym.

2. Właściwy organ dokonuje zwrotu premii pierwszemu przetwórcy, za okazaniem dowodu dostawy tytoniu i dowodu, że kwota, o której mowa w ust. 1, została wypłacona.

#### Artykuł 7

Szczegółowe warunki stosowania niniejszego tytułu są określone zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 23.

Warunki te zawierają:

- oznaczenie stref produkcji dla każdej odmiany,
- wymogi jakościowe wobec dostarczonego tytoniu,
- dodatkowe informacje włączone do umowy na uprawę oraz ostateczną datę jej zawarcia,
- ewentualny wymóg przedstawienia zabezpieczenia przez pierwszego przetwórcę, jeśli występuje on o zaliczkę, jak również warunki ustanawiania i uwalniania tego zabezpieczenia,
- specjalne warunki przyznawania premii, gdy kontrakt na uprawę zawierany jest z ugrupowaniem producentów,
- działania, jakie należy podjąć w przypadku nieprzestrzegania przez plantatora lub pierwszego przetwórcę obowiązków ustawowych.

## TYTUŁ II

### System kontroli produkcji

#### Artykuł 8

Całkowity maksymalny próg gwarancji dla Wspólnoty wynosi 350 000 ton liści surowca tytoniowego na jeden zbiór. Jednakże na rok 1993 ustala się ten próg na poziomie 370 000 ton.

W granicach tego progu Rada ustala corocznie, zgodnie z procedurą określoną w art. 43 ust. 2 Traktatu, progi gwarancji dla poszczególnych grup odmian, uwzględniając w szczególności warunki rynkowe i społeczno-ekonomiczne oraz agronomiczne odnośnych stref produkcji.

#### Artykuł 9

1. W celu zapewnienia przestrzegania progów gwarancji wprowadza się dla zbiorów od 1993 do 1997 r. system kontyngentów przetworzonych.

2. Rada, zgodnie z procedurą określoną w art. 43 ust. 2 Traktatu, dokonuje dla każdego zbioru podziału ilości tytoniu dla każdej grupy odmian pomiędzy Państwa Członkowskie będące producentami tytoniu.

3. Opierając się na ilościach tytoniu przyznanym zgodnie z ust. 2 i nie naruszając stosowania ust. 5, Państwa Członkowskie rozdzielają kontyngenty przetwarzania na zasadzie ponadnarodowej dla zbiorów 1993 r. i 1994 r. pomiędzy zakłady pierwszych przetwórców proporcjonalnie do średniej ilości dostarczonej do przetwarzania w ciągu trzech lat poprzedzających ostatnie zbiory, z podziałem na grupy odmian. Jednakże w obliczeniach nie bierze się pod uwagę produkcji z 1992 r. i dostaw z niej pochodzących. Przyznanie tych kontyngentów nie ma wpływu na procedurę przyznawania kontyngentów przetwarzania dla następnych zbiorów.

Zakłady pierwszych przetwórców, które podjęły działalność po rozpoczęciu okresu wyjściowego, otrzymają ilości proporcjonalne do średniej ilości dostarczonej do przetwórstwa w okresie swojej działalności.

Dla zakładów pierwszego przetwórstwa, które podjęły działalność w roku zbiorów lub w ciągu poprzedniego roku, Państwa Członkowskie zarezerwują 2 % ogólnej ilości dostępnej dla nich według grup odmian. W ramach tego udziału te zakłady pierwszego przetwórstwa otrzymają ilości nieprzekraczające 70 % ich mocy przetwórczych, pod warunkiem że zaoferują odpowiednie gwarancje w zakresie efektywności i długoterminowej rentowności swoich zakładów.

4. Państwa Członkowskie mogą jednak rozdzielić kontyngenty bezpośrednio producentom, jeśli dysponują niezbędnymi danymi na temat produkcji wszystkich producentów za trzy lata poprzedzające ostatnie zbiory, w odniesieniu do odmian i ilości wyprodukowanych dostarczonych do zakładu przetwórczego.

5. Przy dystrybucji kontyngentów, o której mowa w ust. 3 i 4, nie uwzględnia się, w szczególności przy obliczaniu produkcji wyjściowej, tych ilości surowca tytoniowego, które przekraczają maksymalne zagwarantowane ilości tytoniu stosowane w myśl rozporządzenia (EWG) nr 727/70.

W takim razie bierze się pod uwagę jedynie produkcję w granicach kontyngentu przyznanego w uwzględnianych latach.

#### Artykuł 10

Zakład pierwszego przetwórcy nie może zawierać umowy o uprawę lub otrzymać premii za ilości przekraczające przyznany jemu lub producentowi kontyngent.

#### Artykuł 11

Szczegółowe warunki stosowania niniejszego tytułu są przyjmowane zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 23. Zawierają one przewidziane w art. 9 ust. 5 zmiany w metodzie podziału kontyngentu oraz warunki wstępne stosowania kontyngentu na szczeblu producentów, w szczególności w odniesieniu do występujących poprzednio sytuacji.

### TYTUŁ III

#### Instrumenty ukierunkowywania produkcji

#### Artykuł 12

1. W celu skoncentrowania podaży i dostosowania jej do jakościowych potrzeb rynku przyznaje się specjalną pomoc w wysokości 10 % premii, jeżeli umowy na uprawę zostaną zawarte między pierwszym przetwórcą a uznaną grupą producentów i gdy dostawy będące przedmiotem tych umów obejmują całkowitą produkcję członków tej grupy.

2. Specjalna pomoc zostaje wypłacona grupom producentów w celu polepszenia organizacji i ukierunkowania produkcji.

3. Szczegółowe warunki stosowania niniejszego artykułu są określane przez Komisję zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 23. Warunki te obejmują w szczególności przepisy odnoszące się:

- do określenia grup producentów, które mogą skorzystać ze specjalnej pomocy,
- do warunków uznawania grup,
- do wykorzystania przyznanej pomocy specjalnej.

#### Artykuł 13

1. Ustanawia się wspólnotowy fundusz na badania i informację w dziedzinie tytoniu. Fundusz finansowany jest przez potrącenie nie więcej niż 1 % premii w okresie dokonywania płatności.

2. Fundusz ten finansuje i koordynuje programy badawcze i informacyjne mające na celu poprawę wiedzy na temat szkodliwych efektów wywoływanych przez tytoń oraz odpowiednich środków zapobiegawczych i leczniczych, jak również ukierunkowanie produkcji wspólnotowej na możliwie najmniej szkodliwe odmiany i jakości tytoniu.

3. Szczegółowe warunki stosowania niniejszego artykułu są przyjmowane zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 23.

#### Artykuł 14

Komisja, zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 23, podejmuje decyzję o wprowadzeniu trzyletniego programu konwersji odmian Mavra, Tsebelia, Forchheimer Havanna Ilc i pochodnych odmiany Geudertheimer na odmiany lepiej przystosowane do wymagań rynku lub na inne uprawy rolne. Program ten będzie realizowany począwszy od zbiorów 1993 r. Może on zawierać specjalne instrumenty mające na celu kompensowanie ewentualnych strat w dochodach spowodowanych konwersją.

### TYTUŁ IV

#### Wymiana handlowa z państwami trzecimi

#### Artykuł 15

O ile przepisy niniejszego rozporządzenia nie stanowią inaczej lub gdzie Komisja ustanawia derogację zgodnie z procedurą określoną w art. 23, zakazuje się w handlu z państwami trzecimi:



- a) pobierania wszelkich opłat o skutku równoważnym do cła;
- b) stosowania wszelkich ograniczeń ilościowych lub środków o skutku równoważnym.

#### Artykuł 16

1. Jeżeli we Wspólnocie na rynku jednego lub kilku produktów, o których mowa w art. 1, w następstwie przywozu lub wywozu wystąpią poważne zakłócenia mogące zagrozić celom zapisanym w art. 39 Traktatu bądź zaistnieje ryzyko ich wystąpienia, możliwe jest podjęcie odpowiednich działań w handlu z państwami trzecimi, aż do zniknięcia zakłóceń lub ryzyka ich wystąpienia.

2. W przypadku zaistnienia sytuacji, o której mowa w ust. 1, Komisja na wniosek Państwa Członkowskiego lub z inicjatywy własnej podejmuje decyzję o wprowadzeniu koniecznych środków, o których Państwa Członkowskie zostają powiadomione i które zostają natychmiast zastosowane. Jeżeli do Komisji wpłynął wniosek któregoś z Państw Członkowskich, podejmuje ona decyzję w terminie dwudziestu czterech godzin od otrzymania wniosku.

3. Każde Państwo Członkowskie może przedłożyć Radzie środki podjęte przez Komisję w terminie trzech dni roboczych od jego powiadomienia. Rada zbiera się bezzwłocznie. Może ona, stanowiąc kwalifikowaną większością głosów, zmienić lub uchylić dane środki.

#### TYTUŁ V

### Postanowienia ogólne i przejściowe

#### Artykuł 17

W celu sprostania nieprzewidzianym okolicznościom rynkowym możliwe jest podjęcie wyjątkowych działań wspierających, zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 23. Zakres i czas trwania tych działań nie mogą jednakże przekraczać tego, co ściśle konieczne dla wspomaganie rynku.

#### Artykuł 18

Z wyjątkiem gdy niniejsze rozporządzenie stanowi inaczej, art. 92, 93 i 94 Traktatu stosuje się w odniesieniu do produkcji i handlu produktami, o których mowa w art. 1.

#### Artykuł 19

Wydatki poniesione na podstawie tytułów I i III uznawane są za wydatki w rozumieniu art. 1 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 729/70.

#### Artykuł 20

1. Państwa Członkowskie podejmują wszelkie działania konieczne do zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnotowych w sektorze surowca tytoniowego. W tym celu powiada-

mają Komisję, w ciągu sześciu miesięcy od przyjęcia niniejszego rozporządzenia, o uregulowaniach w zakresie zarządzania i kontroli, jakie mają zamiar przyjąć. W ciągu trzech miesięcy od tego powiadomienia Komisja zatwierdza te uregulowania lub wnioskuję o poprawki. W takim wypadku Państwo Członkowskie wprowadza te poprawki przy najbliższej okazji. Państwa Członkowskie powiadamiają bezzwłocznie o wszelkich zmianach w przepisach krajowych Komisję, która bada je zgodnie z tą samą procedurą.

2. Każde Państwo Członkowskie będące producentem tytoniu tworzy, zgodnie ze swym systemem prawnym, specjalną agencję mającą przeprowadzać niektóre kontrole w ramach wspólnotowego systemu w zakresie tytoniu. Jednakże Państwa Członkowskie, których próg gwarancji zgodnie z art. 9 ust. 2 wynosi mniej niż 45 000 ton, mogą podjąć decyzję o nietworzeniu takiej agencji.

3. Agencja dysponuje pełną niezależnością administracyjną. Dane Państwo Członkowskie nadaje jej wszelkie uprawnienia konieczne do wypełnienia przydzielonych jej zadań.

Składa się ona z urzędników, których liczba i poziom wykształcenia są właściwe dla realizacji wyżej wymienionych zadań.

4. Przed rozpoczęciem każdego roku gospodarczego dane Państwo Członkowskie, na wniosek agencji, ustanawia przypuszczalny budżet i program działalności mający zapewnić prawidłowe stosowanie systemu premii. Państwa Członkowskie przekazują ten budżet i program do Komisji. Komisja może zażądać od Państwa Członkowskiego, bez naruszania jego uprawnień, wszelkich zmian w projekcie budżetu lub planie pracy, które uzna za korzystne.

Osoby desygnowane przez Komisję mogą w każdej chwili monitorować wszelką działalność prowadzoną przez agencję.

Agencja przedstawia Państwom Członkowskim i Komisji regularne raporty z wykonywanej działalności. W raportach muszą być zaznaczone wszelkie stwierdzone trudności i, jeżeli właściwe, podane sugestie dotyczące poprawy systemu kontroli.

5. Faktyczne wydatki agencji zostają pokryte w 50 % z ogólnego budżetu Wspólnot Europejskich, a w pozostałej części są finansowane przez dane Państwo Członkowskie.

6. Komisja podejmuje decyzję o rocznej sumie faktycznych wydatków, o których mowa w ust. 5, na podstawie wskazówek dostarczonych przez Państwa Członkowskie, których to dotyczy. Kwota ta zostaje przyznana po stwierdzeniu przez Komisję, że agencja została utworzona i wypełnia przypisane jej zadania. W celu ułatwienia stworzenia i funkcjonowania agencji kwota, o której mowa powyżej, może być wypłacana w ciągu roku ratami, na podstawie rocznego budżetu agencji sporządzonego w uzgodnieniu z Państwem Członkowskim i Komisją przez koniec października każdego następnego roku.

7. Państwa Członkowskie podejmują środki konieczne do tego, by urzędnicy kontrolujący wyznaczeni w myśl ust. 2–4:

- mieli dostęp do pomieszczeń służących do produkcji, przetwórstwa i wprowadzenia do obrotu,
- mogli zapoznać się z danymi księgowymi i innymi dokumentami przydatnymi w kontroli i sporządzić kopie lub wyciągi,
- mogli poprosić o wszelkie przydatne informacje.

8. Komisja, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 23, przyjmuje zasady stosowania niniejszego artykułu.

#### Artykuł 21

Państwa Członkowskie i Komisja przekazują sobie informacje konieczne do stosowania niniejszego rozporządzenia. Szczegółowe warunki przekazywania i rozpowszechniania tych danych zostają przyjęte zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 23.

#### Artykuł 22

Ustanawia się Komitet Zarządzający ds. Tytoniu, zwany dalej „Komitetem”, złożony z przedstawicieli Państw Członkowskich, któremu przewodniczy przedstawiciel Komisji.

#### Artykuł 23

1. Przedstawiciel Komisji przedkłada Komitetowi projekt środków, które należy przyjąć. Komitet wyraża opinię w terminie, który ustala przewodniczący, w zależności od pilności sprawy. Opinię przyjmuje się większością przewidzianą w art. 148 ust. 2 Traktatu w odniesieniu do decyzji, które Rada podejmuje na wniosek Komisji. Głosy przedstawicieli Państw Członkowskich w Komitecie podlegają waznieniu zgodnie z tym artykułem. Przewodniczący nie bierze udziału w głosowaniu.

2. Komisja przyjmuje środki, które zostają natychmiast zastosowane. Jednak jeżeli nie są one zgodne z opinią wydaną przez Komitet, Komisja powiadamia o nich Radę. W takim przypadku Komisja może odłożyć stosowanie środków, które przyjęła, maksymalnie o miesiąc, licząc od daty powiadomienia Rady.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 30 czerwca 1992 r.

3. Rada, stanowiąc kwalifikowaną większością głosów, może podjąć odmienną decyzję w terminie przewidzianym w poprzednim ustępie.

#### Artykuł 24

Komitet może rozpatrzyć każdą inną sprawę zgłoszoną przez swego przewodniczącego z jego inicjatywy bądź na wniosek przedstawiciela Państwa Członkowskiego.

#### Artykuł 25

Niniejsze rozporządzenie stosuje się przy równoczesnym i odpowiednim uwzględnieniu celów zawartych w art. 39 i 110 Traktatu.

#### Artykuł 26

Do dnia 1 kwietnia 1996 r. Komisja przedstawia Radzie wniosek dotyczący systemów przewidzianych w tytułach I i II, które będą stosowane począwszy od zbiorów 1998 r. W sprawie tego wniosku Rada stanowi zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 43 ust. 2 Traktatu.

#### Artykuł 27

Jeśli konieczne jest wprowadzenie środków przejściowych w celu ułatwienia przejścia od systemu ustanowionego rozporządzeniem (EWG) nr 727/70 do systemu przewidzianego niniejszym rozporządzeniem, środki takie zostają przyjęte zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 23.

#### Artykuł 28

Począwszy od zbiorów 1993 r. rozporządzenie (EWG) nr 727/70 traci moc.

#### Artykuł 29

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od zbiorów 1993 r.

W imieniu Rady

Arlindo MARQUES CUNHA

Przewodniczący

## ZAŁĄCZNIK

## PODZIAŁ RODZAJÓW TYTONIU NA GRUPY TYTONIOWE

- |                                       |                                     |
|---------------------------------------|-------------------------------------|
| I. FLUE CURED                         | Beneventano                         |
| Virginia                              | Brasile Selvaggio i podobne gatunki |
| Virginia D i jego hybrydy             | Fermented Burley                    |
| Bright                                | Havanna                             |
| II. LIGHT AIR-CURED                   | IV. FIRE-CURED                      |
| Burley                                | Kentucky i jego hybrydy             |
| Badischer Burley i jego hybrydy       | Moro di Cori                        |
| Maryland                              | Salento                             |
| III. DARK AIR-CURED                   | V. SUN-CURED                        |
| Badischer Geudertheimer, Pereg, Korso | Xanthi-Yaka                         |
| Paraguay i jego hybrydy               | Perustitza                          |
| Dragon Vert i jego hybrydy            | Samsun                              |
| Philippin                             | Erzegovina i podobne gatunki        |
| Petit Grammont (Flobecq)              | Myrodata Smyrnis, Trapezous i Phi I |
| Semois                                | Kaba Koulak (nieklasyczny)          |
| Appelterre                            | Tsebelia                            |
| Nijkerk                               | Mavra                               |
| Misionero i jego hybrydy              | VI. Basmás                          |
| Rio Grande i jego hybrydy             | VII. Katerini i podobne gatunki     |
| Forchheimer Havanna IIc               | VIII. Kaba Koulak (klasyczny)       |
| Nostrano del Brenta                   | Elassona                            |
| Resistente 142                        | Myrodata Agrinion                   |
| Goyano                                | Zichnomyrodata                      |
| Hybrydy Geudertheimer                 |                                     |
-